

نقش استفاده از مصالح بومی در زیبا سازی بافتهای با ارزش روستایی

مطالعه موردی: روستای سرآقاسید از توابع شهرستان کوهرنگ استان چهارمحال و بختیاری

علی انصاری*۱ فاطمه میرامینی ۲

۱- کارشناسی ارشد معماری گرایش طراحی فضاهای آموزشی

Mail: ansari_ali۱۶@yahoo.com

۲- کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی روستایی

چکیده

روستای سرآقاسید در استان چهارمحال و بختیاری و فاصله ۱۴۰ کیلومتری شهرکرد قرار دارد. این روستا به لحاظ معماری سنتی (بافت پلکانی)، عناصر تاریخی، مذهبی و چشم اندازهای طبیعی از جمله روستاهای دارای بافت با ارزش فرهنگی - تاریخی است. روستای سرآقاسید با توجه به ارتقاء و زیباسازی بافت با ارزش روستایی از مناطق هدف گردشگری ایران می باشد. جنبه زیباسازی و احیای معماری سنتی از مزایای استفاده از مصالح بومی است که غالب بودن هریک از این مصالح چهره کلی بافت را به آن سمت سوق خواهد داد. هدف پژوهش حاضر، بررسی استفاده از مصالح بومی در زیباسازی بافت با ارزش روستایی با تأکید بر روستای سرآقاسید جهت برنامه ریزی های صحیح مدیریتی و محیطی بلند مدت موثر در منطقه می باشد. به این منظور علاوه بر جمع آوری اسناد پژوهشی (طرح های بهسازی بافت با ارزش فرهنگی - تاریخی روستای سرآقاسید)، کتابخانه ای، مشاهدات میدانی از بافت با ارزش روستایی منطقه مطالعاتی صورت گرفت. نتیجه اینکه استفاده از مصالح بومی در زیباسازی بافت با ارزش روستایی روستای سرآقاسید و جذب گردشگر نقش بارزی دارد و در کنار فضای تاریخی این روستا و حفظ چهارچوب معماری، زیباسازی بافت با ارزش روستایی با حداکثر بهره‌وری از مصالح بومی ضرورت دارد.

کلمات کلیدی: زیباسازی، مصالح بومی، معماری سنتی، روستای سرآقاسید.